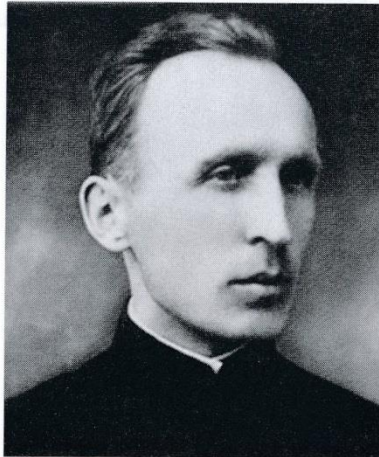

PĒTERIS BOJĀRS

(1901–1991)

Dzimis 1901. gada 10. februārī Rēzeknes apriņķa Bērzgales pagasta Skupovas ciemā. Viņš bija trešais no desmit bērniem. Pēc izglītības iegūšanas Latvijā un Polijā biskaps Antonijs Springovičs viņu ordinēja svētā Jēkaba katedrālē 1924. gada 21. decembrī.

1925. gadā P. Bojārs kalpoja Vārkavas draudzē par vikāru, pēc tam (līdz 1928. gada 16. maijam) Viļakā. No 1928. gada 16. maija līdz 1933. gada 13. maijam bija prāvests Kurzemē, Gudenieku draudzē. Tad dažus mēnešus Brunavā, Rubenē, apkalpojot arī Dunavu.

No 1935. gada 9. augusta līdz 1941. gada 7. augustam – vikārs Ludzā, arī skolu kapelāns, pēc tam (līdz 1943. gada 6. oktobrim) prāvests Eversmuižā. Aizņemts draudzes darbā, P. Bojārs spēja atlicināt laiku zināšanu padziļināšanai Filozofijas un teoloģijas fakultātē Latvijas Universitātē, ko beidzis 1943. gadā. Īsu laiku kalpoja Varnovičos un tad devās uz ārzemēm.

Ieceļojis ASV, viņš iesaistījās darbā kādā poļu draudzē Čikāgā, kur kalpoja līdz 1982. gadam. Dzīves pēdējo posmu pavadīja Londonā (Ontario) Ontārijas klosterī, Kanādā, pildot pastorālos pienākumus un aprūpējot latviešu kopas Londonā, Hamiltonā un Vindzorā.

58

Savās darba gaitās Pēteris Bojārs allaž veicināja pašdarbību. Viņa vadībā jau Latvijā ir darbojušies kori, teātri, orķestri un jauniešu pulciņi.

Miris 90 gadu vecumā 1991. gada 28. jūnijā Kanādā, apbedīts 3. jūlijā Burlingтона kapsētā.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 58.- 59. lpp.